

[Finansministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslov.

Ved lov af 16. juni 1945 blev der gennemført en række midlertidige ændringer i værnepligtslovgivningen. Denne lov er siden med enkelte ændringer blevet forlænget for 1 år ad gangen, senest ved lov af 17. december 1952, og udløber nu med udgangen af december måned.

I det forslag til lov om værnepligt, som blev fremsat for rigsdagen i sidste samling; og som jeg nu har genfremsat her i tinget den 20. oktober 1953, indeholdes en almindelig revision af værnepligtslovgivningen, hvorved den midlertidige lovgivning vil blive overflødiggjort. Da man imidlertid efter de oplysninger, jeg har modtaget fra formanden for det nedsatte udvalg, må forudse muligheden af, at dette forslag til en ny værnepligtslov ikke vil kunne gennemføres inden årets udgang, har jeg anset det for nødvendigt at stille forslag om en forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning med 1 år.

Denne forlængelse er i første række påkrævet for at bevare den ved den midlertidige lov givne hjemmel til at træffe bestemmelse om en nedsættelse af alderen for de værnepligtige, der har pligt til at fremstille sig for sessionen, idet dette er en nødvendig forudsætning for at overvinde de vanskeligheder med at fremskaffe tilstrækkeligt mandskab, som møder forsvaret i disse år som følge af de lave fødselstal i årene 1932—35. Dertil kommer, at flere af den midlertidige lovs øvrige bestemmelser — dette gælder således suspensionen af de værnepligtiges ret til uden begrundelse at kræve udsættelse med at møde på sessionen samt bemyndigelsen til at give midlertidige bestemmelser om udskydelse af tidspunktet

for de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen — er optaget i forslaget til den nye værnepligtslov; alene for at undgå et brud i udviklingen må det derfor anses for nødvendigt, at den midlertidige lov, der iøvrigt kan ophæves ved kgl. anordning, fortsat har gyldighed, indtil den nye værnepligtslov kan foreligge.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at indstille lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, for at han kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stæhr Johansen): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om motorkøretøjer.

Begrundelsen herfor er, at den højtærede justitsminister i en bekendtgørelse af 27. november 1953 fritager cykler med hjælpemotor for indregistrering, for vægtafgift, for at være underkastet reglerne i motorlovens §§ 38, 39 og 40 og fritager førerne for at skulle have førerbevis til kørsel med knallerter, som de populært kaldes. Endvidere skal kørslen finde sted på cyklestier, og desuden er der et par mindre ændringer.

Det lovforslag, som jeg har den ære at fremsætte på partiet venstres og det konservative folkepartis vegne, går ud på, at kørsel med knallerter falder ind under bestemmelserne i §§ 38, 39, stk. 1, 3 og 5—8, og § 40. Disse paragraffer indeholder motorlovens bestemmelser om erstatning og ansvarsforsikring.

Fra kyndige forsikringsjurister har vi erfaret, at den almindelige personlige ansvarsforsikring kun dækker for cykler, men absolut ikke for cykler med hjælpemotor, og det vil altså sige, at der i øjeblikket ingen forsikringsmæssig dækning er for uheld forårsaget af knallertkørere, hvilket i de fleste tilfælde atter vil sige, at det kommer